ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ସେବା ସିଂ

ଜୁନ୍ 13, 2007

[ଡଃ. ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ବି. ପି. ସିଂ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 - ଧାରା 304 (ଭାଗ II) – ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ହେପାଜତରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶରେ ଲାତ ମାରିବା ଏବଂ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା – ଧାରା 304 (ଭାଗ II) ଅଧୀନରେ ଦୋଷସିଦ୍ଧି – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷ ମୁକ୍ତି – ଦର୍ଶାଯାଇଛି : ଯଥାର୍ଥ, ଯେହେତୁ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, କୌଣସି ବାହ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ ନଥିଲା – ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯାହା ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଅଟେ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ – ସାକ୍ଷ୍ୟ ।

ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ମୃତକ ପୋଲିସ୍ ହେପାଜତରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଏସ୍. ଏଚ୍. ଓ. ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶରେ ଲାତ ମାରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇ. ପି. ସି.ର ଧାରା 304 (ଭାଗ II) ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଥିଲେ : ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ବେଳେ ଦୁଇଟି ବିଷୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ଯଥା, (a) ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିରୋଧାଭାସ ଏବଂ (b) ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିବା ତାଙ୍କର ବୟାନ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶରେ ଲାତ ମରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମରାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଘାତର ଚିହ୍ନ ରହିଥାଆନ୍ତା । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡନ କରେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି

ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଥିଲେ । ଜଙ୍ଘରେ ଲାତ ମାରିବା କିମ୍ବା ମୃତକ ତଳେ ପଡ଼ିବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଲାତ ମାରିଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା । ଆହୁରି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2 (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ଭାଇ) ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6 ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ଉପ ନିରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ହେପାଜତ ହିଂସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା କମ ରହିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, କୌଣସି ବାହ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିର ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା କୌଣସି ଅଦ୍ଭୁତତା ନାହିଁ । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ଏବଂ 7]

ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ତ୍ରିବେଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1995] 4 SCC 262, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1275/2001 ।

ସି. ଆର୍. ଏଲ୍. ଏ ସଂଖ୍ୟା 1461/1998ରେ ଜବଲପୁରସ୍ଥିତ ଏମ୍. ପି. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 11.07.2000 ତାରିଖର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋୟଲ, ସି. ଡି. ସିଂ, ମେରୁସାଗର ସାମନ୍ତରାୟ ଏବଂ ବୈରାଗ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୃଦୁଲା ରାଏ ଭାରଦ୍ୱାଜ (ଏନ୍.ପି.) ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ଡଃ. ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି 1. ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଜବଲପୁରସ୍ଥିତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତା, ଯିଏ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆଇପିସି') ର ଧାରା 304 ଭାଗ II ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆର୍ ଆଇ ଭୋଗିବାକୁ ଏବଂ 5,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ବିଞ୍ଚ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ଟିକମଗଡ଼ଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅପିଲ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅପିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

2. ସଂକ୍ଷେପରେ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି :

ଅଚେଲାଲ (ଏହା ପରେ 'ମୃତକ' ଭାବରେ ସୂଚିତ), ହେପାଜତରେ ଥିବାବେଳେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ, ଯିଏ ଏସ୍. ଏଚ୍. ଓ. ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାପୁଡ଼ା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଡକୋଷରେ ଲାତ ଖାଇଥିଲେ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । 14.12.1987 ରେ ଥିବା ତିନି ଜଣ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଏକ ବର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଅଚେଲାଲଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି ହେଉଛି Ex.P-1A । ଏହି ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ମୃତଦେହରେ କୌଣସି ବାହ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ 'ଅଜ୍ଞାତ' ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ମୃତଦେହଟିର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଙ୍ଗକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ସାଗରସ୍ଥିତ ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରୟୋଗଶାଳାକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିବୃତି Ex.P-21 ଅନୁଯାୟୀ, ସେଥିରେ ଇଥାଇଲ ଆଲକୋହଲର ଉପସ୍ଥିତି ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ଆଳ ନେଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିନାହାଁନ୍ତି । ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା କୁସୁମ (ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-6) ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷସିଦ୍ଧି ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ବୟାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ।

4. ଅପିଲକୁ ସମର୍ଥନ କରି, ଅପିଲକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ ଭାବରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଚାକ୍ଷୁସ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିରୋଧାଭାସ ନଥିଲା ।

5. ସୂଚନା ଜାରି ସତ୍ତ୍ୱେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ କେହି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନଥିଲେ ।

6. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବା ଦିଗରେ ଦୁଇଟି ବିଷୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ଯଥା (a) ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିରୋଧାଭାସ ଏବଂ (b) ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିବା ତାଙ୍କର ବୟାନ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଏକ ଦଳ ଦ୍ୱାରା ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, କୌଣସି ବାହ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ଅଜ୍ଞାତ ଅଟେ । ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରୀକ୍ଷଣରେ ଇଥାଇଲ ଆଲକୋହଲର ଉପସ୍ଥିତି ପରିଲକ୍ଷିତ

ହୋଇଥିଲା । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ମୃତକଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗରେ ଲାତ ମରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମରାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଘାତର ଚିହ୍ନ ରହିଥାଆନ୍ତା । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡନ କରେ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଥିଲେ । ଜଙ୍ଘରେ ଲାତ ମାରିବା କିମ୍ବା ମୃତକ ତଳେ ପଡ଼ିବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଲାତ ମାରିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା । ଆହୁରି, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2 (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ଭାଇ) ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6 ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-6ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ହେପାଜତ ହିଂସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା କମ ରହିବ । *ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ତ୍ରିବେଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1995] 4 SCC 262) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ସ୍ଥିତି ଏହା ଥିଲା । ସେହି ଘଟଣାରେ ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରରେ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ, କୌଣସି ବାହ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ ନଥିଲା ।

7. ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିର ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା କୌଣସି ଅଦ୍ଭୁତତା ନାହିଁ ।

8. ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଏନ୍. ଜେ. ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ" ।

ଅନୁବାଦିକା

ଶିବାନୀ ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ